

คุณกำลังอ่าน: 'มองสงครามโลกครั้งที่ 1 ผ่านเลนส์พยาบาลสตรี' สรุปลงาน Writing Woman, Writing War

EDUCATION GENDER POLITICS SOCIAL 93

'มองสงครามโลกครั้งที่ 1 ผ่านเลนส์พยาบาลสตรี' สรุปลงาน Writing Woman, Writing War

Posted On 17 July 2024 chonticha intachai

“เราไม่สามารถแยกประสบการณ์การทำหน้าที่ของพยาบาลในสงครามโลกครั้งที่ 1 ออกจากการประกอบสร้างความเป็นคนมาได้”

เป็นคำกล่าวของ ซัมราห์นี บอนเนอร์จี (Samraghni Bonnerjee) อาจารย์จากมหาวิทยาลัยนอร์ธัมเบรีย (Northumbria University) ในงานเสวนา **Writing Woman, Writing War** ที่จัดขึ้นโดยสาขาภาษาและวรรณคดีอังกฤษ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม ที่ผ่านมา

อาจารย์บอนเนอร์จี มีความสนใจทางวิชาการด้านบันทึกชีวิตศึกษา (life-writing studies) สตรีศึกษา สงครามโลกครั้งที่หนึ่ง และประวัติศาสตร์อาณานิคมและหลังอาณานิคม ซึ่งเสวนาในครั้งนี้ มีปัญหา อาจารย์สาขาภาษาและวรรณคดีอังกฤษ รับหน้าที่เป็นผู้สรุปเสวนานี้เป็นภาษาไทย

MOST POPULAR

935	เราเจอหรือเธอไม่ชัดเจน? 10 สัญญาณแห่งความสับสนที่เจอปนอยู่ในความสัมพันธ์	489	SME ไทย กำลังจะตาย? เข้าใจปัญหาเศรษฐกิจที่ SME กำลังเผชิญกับพัฒนาผลิตภัณฑ์
- © 17 July 2024

คุณกำลังอ่าน: 'มองสงครามโลกครั้งที่ 1 ผ่านเลนส์พยาบาลสตรี' สรุปรสทนา Writing Woman, Writing War

อื่นๆ ที่ไม่ใช่ผิวขาวอีกด้วย

The MATTER จึงสรุปรสทนา Writing Woman, Writing War เพื่อให้ทุกคนได้เห็นเรื่องราวในมิติอื่นๆ ที่เกิดขึ้นในสงครามโลกครั้งที่ 1 ผ่านการสำรวจบันทึกของพยาบาลหญิงผิวขาวผู้ทำงานด่านหน้า ซึ่งตลอดที่ผ่านมามุมมองเหล่านี้มักไม่ค่อยได้รับความสนใจมากนัก

อาจารย์บอนเนอร์จี เริ่มบรรยายว่า สงครามโลกครั้งที่ 1 ถูกมองว่าเป็นพื้นที่ของความเป็นผู้ชายเท่านั้นเพราะผู้หญิงถูกห้ามเข้าร่วมรบ ดังนั้น บันทึกในช่วงเวลาดังกล่าวจึงอาจเรียกได้ว่าเป็นพื้นที่ เป็นบันทึก และเป็นเรื่องราวของผู้ชาย

เช่น อัตชีวประวัติจากสนามเพลาะของโรเบิร์ต เกรฟส์ (Robert Graves) ที่ชื่อว่า Goodbye to All That ปี 1929 และผลงานของ ซีกฟรีด แซสซูน (Siegfried Sassoon) Memoirs of an Infantry Officer ปี 1930 และอื่นๆ อีกมากมาย ที่บันทึกเรื่องราวและประสบการณ์ของตนเองในฐานะทหาร หรือเจ้าหน้าที่แนวหน้าในสงครามโลกครั้งที่ 1 ซึ่งการบันทึกข้างต้นยิ่งตอกย้ำความเป็นชายโดยแก่นสารของสงครามดังกล่าว

ดังนั้น การบรรยายจึงเน้นหนักไปที่การสำรวจงานประเภทบันทึกชีวิตของสตรี ที่เป็นพยาบาลทหารในโรงพยาบาลที่ตั้งในสนามรบ หรือโรงพยาบาลที่บริเตน รวมทั้งผู้หญิงที่ทำหน้าที่ขนย้ายผู้บาดเจ็บไปโรงพยาบาล

ทำไมคน
ร้องตาม
กันทั้งโซ
เซีย

16 July
2024

สรุปการ
เดือน
พื้นที่อุ
ทยานฯ
กับลาน
2.6 แส
ไร่ที่อาจ
กลายเป็นของ
นายทุน

8 July
2024

3.7K

เคยรัก
มากมาย
สุดท้าย
เกลียด
เข้า
กระดูก?
ว่าด้วย
ประสาท
วิทยา
ของ
ความรัก
ที่แปร
เป็น
ความ
เกลียด

12 July
2024

360

หมอ
เทศ' จบ
ป.เอก ที่
เดียวกัน
กับ 'รศ
สมนัส'
ชวน
ทำความเข้าใจกับ
California
University

12 July
2024

คุณกำลังอ่าน: 'มองสงครามโลกครั้งที่ 1 ผ่านเลนส์พยาบาลสตรี' สรุปลงสนทนา Writing Woman, Writing War

อียิปต์ แวนหน้าพโลโปเตเมีย (อิรักและปาเลสไตน์) กริช เซอร์เบีย ปาปัวนิวกินี”

อาจารย์ย้ำว่า ความเป็นคนขาว (whiteness) จะเป็นจุดสำคัญที่ปรากฏในงานเขียนของเธอ เพราะต้องดูแลผู้ป่วยหลากหลายชาติพันธุ์ ฉะนั้นแล้ว วงศาวินัย (genealogy) แนวการวิเคราะห์ปรากฏการณ์ทางสังคมของความขาวนั้น ถูกประกอบสร้างขึ้นในโรงพยาบาลช่วงสงคราม

โดยมีวัฒนธรรมอาณานิคมแทรกซึมอยู่ เพราะการปฏิบัติของพยาบาลผิวขาวที่มีต่อทหารผิวขาว การก่อสร้างความเป็นคนขาวนั้นไม่ปรากฏให้เห็น ทว่าหากพวกเขาพบเจอทหารหรือผู้ป่วยผิวสีอื่น พยาบาลเหล่านี้จะสร้างความขาวขึ้น เพื่อต้านความไม่เป็นคนขาว (non-whiteness) ซึ่งปรากฏให้เห็นอย่างเด่นชัดในบันทึกของพวกเขา

ผลงานเขียนที่อาจารย์บอนเนอร์นำมาเป็นตัวอย่างได้แก่ Not So Quiet โดย เฮเลน เซนน่า สมิธ (Helen Zenna Smith) The Backwash of War โดย เอลเลน นิวโบลด์ ลา มอตต์ (Ellen N. LA Motte) และ The Forbidden Zone โดย แมรี่ บอร์ดเดน (Mary Borden)

คุณกำลังอ่าน: 'มองสงครามโลกครั้งที่ 1 ผ่านเลนส์พยาบาลสตรี' สรุปลงใน Writing Woman, Writing War

ไปสู่คำถามที่ว่า “หน้าที่ที่แท้จริงของเธอ (ผู้เขียน) ต่อผู้ป่วยคืออะไร?” เช่น เธอตั้งคำถามกับตัวเองว่า ควรช่วยเหลือชีวิตทหารเพื่อให้พวกเขากลับไปสู้รบในสนามเพลาะอันเลวร้ายอีกครั้งหรือไม่

3. The Forbidden Zone ให้ความกระจ่างเกี่ยวกับบทบาทที่ขาดไม่ได้ของผู้หญิงในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 1 โดยเนื้อหาในหนังสือแสดงให้เห็นว่า ผู้หญิงโดยเฉพาะพยาบาลเป็นเสาหลักท่ามกลางความโหดร้ายของสงคราม อย่างไรก็ตาม พวกเขาต้องเผชิญกับความท้าทายมากมายภายในสภาพแวดล้อมที่ครอบงำโดยผู้ชาย นอกจากนี้ บอร์ดเดนหรือนักเขียนยังบรรยายถึงความบอบช้ำทางอารมณ์ที่ทหารต้องเผชิญ ซึ่งในปัจจุบันโรคดังกล่าวมีชื่อว่า ความผิดปกติที่เกิดหลังความเครียดที่สะเทือนใจ (PTSD) บอร์ดเดนยังย้ำว่า บาดแผลทางใจจากสงครามนั้นลึกกว่าการบาดเจ็บทางร่างกาย ซึ่งถือเป็นหลักฐานชิ้นแรกๆ ที่อธิบาย psychological trauma

พวกเราที่ดูแลชาวฝรั่งเศสและชาวเบลเยียม มองเข้าไปในจิตใจและจิตวิญญาณของผู้ป่วย เราเห็นบาดแผลในหัวใจ และเรายังตระหนักถึงความขุ่นเคืองทางศีลธรรม ที่เข้าครอบงำจิตใจของพวกเขา ใช่ มีอะไรที่ต้องทำมากกว่า การเช็ดและพันบาดแผลและล้างโคลนออกจากเสื้อผ้า

โรงแรมทั้งหมดได้รับการร้องขอจากรัฐให้ถูกใช้เป็นโรงพยาบาล .. เป็นเรื่องแปลกที่ได้เห็นชาวอัลจีเรีย ชาวโมร็อกโก และชาวเซเนกัลผิวดำที่อยู่ท่ามกลางชาวฝรั่งเศสและเบลเยียมที่ได้รับบาดเจ็บและนอนอยู่บนเตียงอันงดงามในห้องรับรองซึ่งถูกตกแต่งอย่างหรูหรา

อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันได้กลายเป็นวอร์ด เป็นเรื่องดีที่ชาวฝรั่งเศสทำเช่นนี้และปฏิบัติต่อทหารทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน ต่างกับอังกฤษที่มีการแยกโรงพยาบาลให้กับกองทหารอินเดียโดยเฉพาะ (Edla Wortabet, British Journal of Nursing: 343-44)

“บันทึกเหล่านี้นอกจากกล่าวถึงบทบาทของผู้หญิงในสงครามโลก แต่ยังชี้ให้เห็นการสร้างความเป็นคนขาวของ

คุณกำลังอ่าน: 'มองสงครามโลกครั้งที่ 1 ผ่านเลนส์พยาบาลสตรี' สรุปลงนาม Writing Woman, Writing War

การศึกษาผลงานเหล่านี้ทำให้เห็นถึงความขัดแย้งระหว่างชนชั้นที่เกิดขึ้นท่ามกลางพยาบาลอาสาสมัคร (Voluntary Aid Detachments) ที่ไม่มีประสบการณ์เฉพาะทาง จึงได้รับหน้าที่ทำความสะอาด และงานอื่นเล็กๆ น้อยๆ ในขณะที่ผู้หญิงที่ได้รับการศึกษาด้านนี้มา โดยเฉพาะ ก็จะมีหน้าที่รักษาคนไข้ เช่น ทำแผล ดังนั้นบันทึกเหล่านี้จะพบประเด็นเรื่องชนชั้นอยู่เป็นระยะ

เมื่อเธอต้องการพูดกับฉัน เธอมักจะตะโกนว่า “Nurse!” ยกเว้นตอนที่เธอจำเป็นต้องเจาะจงชื่อของฉัน – ‘Nurse! Nurse! V.A.nurse อยู่ที่ไหน! ทำไมเธอถึงไม่กวาดพื้นตรงนี้ – หรือทำเตียงนี้ – หรือล้างถังนี้ – หรืองานอะไรก็ตาม (Vera Brittain, Testament of Youth: 170)

ยังพยาบาลอาสาถูกสั่งให้ทำงานที่ถูกมอบหมายนานเท่าไร ก็ยังนำไปสู่การรับผิดชอบงานที่พื้นฐานมากขึ้นเท่านั้น ที่ St Jude's ฉันไม่ได้รับอนุญาตให้รับประสบการณ์ในการรักษา

คุณกำลังอ่าน: 'มองสงครามโลกครั้งที่ 1 ผ่านเลนส์พยาบาลสตรี' สรุปลงานา Writing Woman, Writing War

เบสท์วีเอเสยงยงยงทงทงตาม แสงเงาในเขยงเกยงกบสงควาเมขยงสทวเสยงทเวทเวทเงเน สงครามนั้นไม่อาจเข้าใจได้นอกบริบทอาณานิคม ซึ่งเป็นเบื้องหลังของทั้งสงคราม

“เราไม่สามารถแยกประสบการณ์ของพยาบาล ออกจากการ ประกอบสร้างความเป็นคนขาว”

เพราะการเล่าสถานการณ์ที่ต้องเผชิญหน้ากับผู้มีผิวสีอื่นๆ ในบันทึก ก่อให้เกิดการความรู้สึกนึกคิดความเป็นคนขาว โดยเหยียดชาติพันธุ์อย่างเห็นได้ชัด และยังก่อให้เกิดความตึงเครียดของหมูนายทหารผิวขาว ที่รู้สึกไม่สบายใจที่พยาบาลผิวขาวต้องดูแลคนไข้ผิวสี เลยมีการย้ายเจ้าหน้าที่เหล่านี้ออกจากโรงพยาบาลที่รักษาคนผิวสี และมอบหมายให้พยาบาลผู้ชายมาดูแลแทน

มีหลักฐานที่เขียนขึ้นโดย ฮาเวล็อค ชาร์ลส์ (Haverock Charles) พลิตริและแพทย์ชาวอังกฤษ ที่ประณามการจ้างพยาบาลหญิงให้มาดูแลกองทหารอินเดียว่า “ผมบอกคุณ [เลขาธิการทหาร] แล้ว เราต้องปกป้องเรื่องอื้อฉาวนี้ด้วยการพยาบาลเหล่านี้หยุดให้บริการ”

อาจารย์มิ่ง ยกตัวอย่างว่า มีการระบุชื่อว่าเจ้าหน้าที่ชาวเซเนกัล [ชาวแอฟริกัน] กินเนื้อมนุษย์หรือเปล่า หรือบางครั้งรู้สึกขัดหูขัดตาที่ต้องดูแลและรักษาคนไข้กลุ่มนี้ ไม่เพียงเท่านั้น แม้แต่คนขาวยังก็ตีกันเอง พยาบาลออสเตรเลียที่ระบุว่าตัวเองเป็นอังกฤษ ทั้งๆ ที่ออสเตรเลียกลายเป็นดินแดนและประเทศใหม่ไปแล้ว ซึ่งพวกเธอทะเลาะกับพยาบาลอังกฤษในประเด็นที่ว่าใคร ‘ขาว’ กว่ากัน

“การศึกษาบันทึกพยาบาลเหล่านี้ไม่ควรดูมองแยกขาดจากจักรวรรดินิยม เราจะได้เสียงของผู้หญิงที่หายไปในบริบทสงคราม ซึ่งสามารถวิพากษ์วิจารณ์ ไม่ได้เป็นการลดทอนการทำงานอย่างหนักของผู้หญิง การศึกษานำไปสู่การสร้างบริบท ตัวตน และเรื่องราวของพวกเธอให้ชัดเจนมากขึ้น”
อาจารย์มิ่ง ระบุทิ้งท้าย

เว็บไซต์นี้ใช้คุกกี้เพื่อสร้างประสบการณ์ที่ดีมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น [อ่านเพิ่มเติมคลิก \(Privacy Policy\)](#) และ [\(Cookies Policy\)](#)

ยอมรับ

การศึกษา อดรอยต่อการศึกษา สร้างไทยเป็นสังคมการเรียนรู้

วันที่ 18 กรกฎาคม 2567 - 08:14 น.

ระบบการศึกษาและการเรียนรู้ของประเทศไทยยังขาดความต่อเนื่องและความสอดคล้อง ตลอดจนมีการแบ่งแยกที่ตายตัว ทำให้เกิดช่องว่างและรอยต่อที่เด็กและบุคลากรด้านการศึกษาต้องก้าวข้าม จนกว่าจะเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพได้ จึงได้เกิดแนวคิด “การศึกษาไร้รอยต่อ” (Seamless Education) ที่ถือเป็นจุดเริ่มต้นของการร่วมคิด ร่วมมือ และร่วมใช้วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ภายใต้ความร่วมมือของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.) โดยกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) และคณะวิทยาการการเรียนรู้และศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

เพื่อให้เกิดมุมมองใหม่และเข้าใจการศึกษาไทย ในงาน TEP Forum 2024 “สร้างประเทศไทยเป็นสังคมการเรียนรู้: เรียนรู้สู่สมรรถนะอย่างไร้รอยต่อ” สกสว. และภาคีเครือข่ายด้านการศึกษาจาก 22 หน่วยงาน จึงร่วมพูดคุย สืบวิจัยสถานการณ์ กำหนดทิศทาง และออกแบบกลไกเชื่อมโยงความร่วมมือสู่การขับเคลื่อนงานด้าน Learning Platform ของประเทศ

- AKA เขย่าวราคาบฟเฟดใหม่ เริ่มต้นถูกลงอีก
- เส้นทางรถไฟฟ้าสายสีส้มหลัง BEM ขณะประมูล มีสถานีใดบ้าง ไปได้เมื่อไร
- ยกทรัพย์สินอย่างไร ให้ลูกหลานดูแล

รศ.ดร.ปัทมาวดี โพชนุกูล

“รศ.ดร.ปัทมาวดี โพชนุกูล” ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.) กล่าวว่า ระบบการศึกษาแบบไร้รอยต่อเป็นมุมมองในการทำความเข้าใจระบบการศึกษาไทย เป็นทรศนะที่ยืดการเรียนรู้ของบุคคลเป็นศูนย์กลางให้ความสำคัญกับทุนทางสังคมที่มองเห็นว่าภาคีเครือข่าย หรือ Actors อื่น ๆ ที่ให้บริการทางการศึกษาและการเรียนรู้อยู่มากมาย รวมทั้งการมองเห็นความแตกต่างหลากหลายของผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ซึ่งที่ผ่านมานโยบายทางการศึกษาเน้นการออกกฎระเบียบหรือวิธีการแก้ปัญหาแบบเหมารวม ส่งผลให้เกิด “รอยต่อ” ที่เป็นอุปสรรคทำให้บุคคลเข้าไม่ถึงเส้นทางการเรียนรู้ ทำให้การพัฒนาศักยภาพไม่ต่อเนื่องหรือไม่ตอบโจทย์ชีวิต

“การวิเคราะห์รอยต่อทางการศึกษาและการเรียนรู้จะช่วยให้เห็นว่า เมื่อบุคคลเข้ามาปฏิสัมพันธ์กับระบบการศึกษาจะประสบปัญหาอะไรบ้าง ซึ่งช่วยให้เกิดจินตนาการของระบบการศึกษาแบบใหม่ ว่าควรจะต้องส่งมอบอะไร เพื่อให้รอยต่อในชีวิตการเรียนรู้ของบุคคลลดลง”

รอยต่อที่สำคัญ ๆ สามารถแบ่งได้เป็น 4 ประเด็น ได้แก่ 1) รอยต่อระหว่างการศึกษาในระบบและนอกระบบโรงเรียน 2) รอยต่อที่เกิดจากความหลากหลายของตัวผู้เรียน 3) รอยต่อระหว่างศาสตร์และสาขาวิชา 4) รอยต่อระหว่างผู้ที่ทำงานด้านการขับเคลื่อนการศึกษาและการเรียนรู้ของประเทศ

“รศ.ดร.ปัทมาวดี” ยกตัวอย่างรอยต่อในเรื่องของการศึกษา เช่น การที่ผู้เรียนมีการย้ายระบบการศึกษา มีการข้ามเส้นแบ่งระหว่างการศึกษาในและนอกโรงเรียนได้ ดังนั้นจึงควรมี

การเทียบโอนผลลัพธ์การเรียนรู้ระหว่างในระบบและนอกระบบ

ยกระดับและการสนับสนุนแหล่งเรียนรู้ที่ได้มาตรฐาน รองรับการศึกษาด้านความหลากหลาย สนับสนุนให้ผู้เรียนทุกคนได้รับการยอมรับ การอยู่ร่วมกันและเรียนรู้ได้ในความแตกต่าง เช่น การสนับสนุนการเรียนการสอนในภาษาแม่เชื่อมเข้าสู่ภาษาไทย

ขณะเดียวกันต้องเพิ่มทักษะพหุวัฒนธรรมให้แก่ครูและหลักสูตรการผลิตครู เชื่อมต่อการศึกษากับการปฏิรูปกฎหมายสถานะบุคคล การบูรณาการศาสตร์ความรู้ ซึ่งผู้เรียนสามารถเรียนสิ่งที่ต้องการได้ มีการแก้ปัญหาโดยใช้ความรู้ที่หลากหลาย

เช่น การปรับหลักสูตรแกนกลาง และแนวทางการประเมินให้สอดคล้องกับการบูรณาการ ปรับหลักสูตรผลิตครูสร้างครูที่สอนแบบการเรียนรู้จากประสบการณ์ (experiential learning) และเชื่อมโยงผู้เกี่ยวข้อง มีการทำงานร่วมกันเพื่อผลประโยชน์สูงสุดของผู้เรียน

ที่ผ่านมาได้มีการริเริ่มแนวทางใหม่ ๆ เช่น แพลตฟอร์มที่เป็นนวัตกรรมเชิงระบบที่เชื่อมโลกการศึกษาและโลกอาชีพ แพลตฟอร์มที่เชื่อม Time & Space ช่วยให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง แพลตฟอร์มที่เชื่อมภาคีความร่วมมือในการขับเคลื่อนการศึกษาเชิงพื้นที่

และแพลตฟอร์มมีเป้าหมายในการลดอุปสรรคที่เกิดจากความแตกต่างของฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจ เพื่อให้ทุกคนเข้าถึงการเรียนรู้ได้อย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม ซึ่งถือเป็นการขับเคลื่อนเพื่อสมานรอยต่อด้วยวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมอีกทางหนึ่ง

ด้วยเหตุนี้ สกสว. และภาคีเพื่อการศึกษาไทย (Thailand Education Partnership :TEP) จึงร่วมกับภาคีเครือข่าย จัดเวที "เชื่อมโยงภาคีเครือข่าย Learning Platform สูระบบการศึกษาไทย โดยเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ คณะนักวิจัย มานำเสนอแพลตฟอร์มการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่น่าสนใจ ประกอบด้วย

1. TUXSA ปรินญาโทออนไลน์ แห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และ SkillLane โดย รศ.ดร.พิภพ อุดร อดีตรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
2. โครงการ National Coding Platform เพื่อพัฒนานักเรียน และบุคลากรด้านการศึกษา ในด้าน Technology, Coding, และ AI เพื่อต่อยอดการศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย และ เตรียมพร้อมด้านเทคโนโลยีให้ตอบโจทย์กับความต้องการในอนาคต โดยมีการอบรมครู ทั่วประเทศ มีระบบจัดการและบริหารห้องเรียน โดย คุณไพบูลย์ พันสมบัติ Code Kit Innovation by depa
3. แพลตฟอร์มการศึกษาครบวงจรเพื่อการพัฒนา นักศึกษาปริญญาโทและการวิจัยพัฒนา นวัตกรรมของภาคอุตสาหกรรม (บพค.) โดย ดร.บรรพต หอบั่นสือกิจ สำนักงานพัฒนา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.)
4. มีดี : พลังเกษียณสร้างชาติ – ระบบนิเวศการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อพัฒนาทักษะงานใน ยุคดิจิทัลสำหรับผู้สูงวัย (Multi-generation Entrepreneur Development Educational Ecosystem) (วช.) โดย รศ.ดร.นันทิ สุริย์ หัวหน้านักวิจัยโครงการเกษียณมีดี รองผู้ อำนวยการด้านนวัตกรรมการศึกษา วิทยาลัยการศึกษาลดชีวิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
5. Learn & Earn (Freeform Learning Project) (กสศ.) โดย ศิริพร พรหมวงศ์ ผู้จัดการ โครงการทดลองเตยดีจัง
6. นวัตกรรมจัดการศึกษาแก่เยาวชนนอกระบบการศึกษาด้วยการประกอบการบนฐาน นิเวศวัฒนธรรมชุมชน (วช.) โดย นิติศักดิ์ โตนิตี ศูนย์วิจัยนวัตกรรมการจัดการศึกษา จ.แม่ฮ่องสอน

รวมถึงการบรรยาย “ระบบธนาคารหน่วยกิตเพื่อสนับสนุนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และ ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต” (National Credit Bank System to support human development and life-long learning) โดย รศ.ดร.อนุชัย รามวงษ์กร ผู้ช่วยอธิการบดี ฝ่ายบริหาร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งถือเป็นเวทีเปิด เพื่อร่วมกันสำรวจสถานการณ์ และเชื่อมโยงภาคีเครือข่ายในการขับเคลื่อนงานด้าน Learning platform ที่สกว. และ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

สามารถนำกลับไปทบทวนและพิจารณาเพื่อร่วมกำหนดทิศทางและนโยบายการพัฒนา และออกแบบกลไกเชื่อมโยงความร่วมมือระหว่าง Actors ที่หลากหลาย สู่การขับเคลื่อน งานด้านการพัฒนา Learning Platform ของประเทศ และพัฒนาเป็นข้อเสนอเชิงนโยบาย ในการขับเคลื่อน Learning Platform เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตต่อไป

มาช่วยเสริมศักยภาพการศึกษา สมานรอยต่อทางด้านความหลากหลายทาง วัฒนธรรม ศาสตร์และความรู้ รวมถึงเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์